

A Slovenian Language Newspaper — Dedicated to the Cultural Enlightenment and Spiritual Uplifting of Americans of Slovenian Origin and Slovenes Scattered All Over the Free World, Through the Principles of Christian Democracy.

slovenska DRŽAVA

For a Free Slovenia

In Harmony with the American Tradition of Freedom and Independence, The SLOVENSKA DRŽAVA Champions the Right of the Slovenian People for Its National Unification In Their Own Slovenian State.

Letnik — Volume III

CHICAGO, ILLINOIS, 20. JANUARJA 1952

Številka — Number 1

Pripovedka o jugoslovanskem jeziku

V kratkem času obstoja Jugoslavije je srbska politika izven meja Jugoslavije in tudi doma z vsem trudom prikazovala svetu, da se v mejah Jugoslavije govori en sam, jugoslovanski jezik. Priznati moramo, da so v tem pogledu imeli Srbi precej uspeha; ni sicer nobenega razloga, da bi se temu čudili, saj je bila vsa jugoslovanska zunanja politika izključno v rokah Srbov. Kratek čas, ko je Jugoslavijo zastopal v Washingtonu dr. Pitamic, ali pa Izidor Cankar v Buenos Airesu, je samo izjema, ki potrjuje pravilo. Še več, celo nekateri Slovenci doma so začeli verjeti v obstoj jugoslovenščine in neredko uporabljati besede, ki jih ljudstvo ne pozna in jih naša literatura ni sprejela. Toda teh na srečo ni bilo veliko.

Danes, ko smo Slovenci naseljeni po vsem svetu, je naša dolžnost, da to napako popravimo in v mejah možnosti opozorimo svet na vse postavke, ki so potrebne narodu, med katerimi je prav gotovo jezik. S tem namreč opozorimo na obstoj Slovencev kot naroda.

Bivši jugoslovanski poslanik v Vatikanu g. Mirosevič je pred kratkim v "Tablet-u" zapisal, da se od Koroške pa do Črnega morja govori en sam jezik. Med drugimi tudi on poudarja, da je ilirsko gibanje bilo vsesplošno, še več, govori o enem narodu, ki da ga imenujejo ilirski. Za nas Slovence ni bilo nikoli nobenega dvoma, da je slovenščina samostojen jezik. Veliki pisatelj Cankar ga je poveličeval, ga enačil s pesmijo, ki zveni iz zemlje kot velikonočni zvonovi.

Ko je v času Matternicha avstrijski imperializem bil na višku in se je porodila med nekaterimi misel in želja po združitvi vseh slovanskih narodov ter da bi se zlili v en sam narodni sklop, da bi se tako lahko uspešneje borili proti nemškemu pritisku, se je Prešeren temu odločno uprl. Gotovo ni bilo temu vzrok njegovo lastno literarno delo, mogoče tudi ne delo njegovih predhodnikov, saj je bilo dotistihmal še dokaj skromno, marveč je bil vzrok veliko globlji. Dobro je vedel, da pomeni jezik narodno tradicijo. Tradicijo pa je treba ohraniti in zlasti še, kadar bi z njeno izgubo naše narodno dostojanstvo moralo trpeti ponižanje do mnogo nižje stopnje, česar pa nikdo dopustiti ne more.

Nedopustna bi bila vsaka naša ošabnost, toda tega Srbov se nikoli ni bilo treba bati in zato je bila uradna jugoslovanska politika v Jugoslaviji usmerjena k ustanovitvi novega jugoslovenskega naroda; žalostno je dejstvo, da so ji nekateri Slovenci nasledili, in da so drugi v nevarnosti, da ji nasedejo. V ta namen spominja zgodovina Jugoslavije na dejstva, ki dokazujejo, kako se je srbska politika prizadevala odpraviti slovenščino iz javnosti. Položaj vojske je še v svežem spominu. Ne le, da je večina Slovencev v monarhiji kot sedaj v federativni Jugoslaviji morala na jug, ne le, da je bilo poveljstvo in uradni jezik v vojski samo srbski, marveč se je celo zgodilo, da so bili naši fantje kaznovani, ko so med seboj govorili slovenski. Včasih zato, ker pač srbski častniki niso poznali razlike med slovenščino in nemščino, čeprav so istočasno trdili, da se v vsem ozemlju Jugoslavije govori samo jugoslovenščina, ki bi jo kajpak morali razumeti ali vsaj uvrstiti v skupino jezikov; včasih pa zaradi mržnje do slovenščine. Spominjam se primerov, da so vprav v osrčju Slovenije, nekdanji prestolnici mogočnih Celjanov, morali naši fantje prestati po več dni zapora zato, ker so med seboj slovensko občevali. In da bo mera polna, naj še povem, da je ukaz o zaporu izdal polkovnik Mihajlovič, tedaj poveljnik celjskega vojaškega okrožja in poznejši general, ki je — neverjetno! — našel celo med

(Nadaljevanje na 3. str.)

"INFERIORITY COMPLEX"

"Občutek manjvrednosti", smatramo v Ameriki za največje zlo za vsakega človeka. Če se temu vda, je izgubljen. Pa to ne velja samo za posameznika, to velja še bolj za narod. Dokler je v narodu, tudi najmanjšem, še krepka volja za rešitev, za delo, za življenje, še ima bodočnost. Z občutkom manjvrednosti, je vse izgubljeno. Če kdo pade v vodo, dokler brca in plava, se bo morda še rešil. Če izgubi to voljo — utone.

Če leži na tleh človek in ga nekdo brca, pa se za brce več ne zmeni, je že ali mrlič, ali pa vsaj v popolni nezavestnosti. Če je pa le še malo življenja v njem, se na brco vsaj zgane.

Ko čitamo razna razmotrivanja o naši bodočnosti in delu zanjo po slovenskem časopisju, se jasno vidi, Slovenci v inozemstvu že trpimo na "inferiority complexu", zlasti so se mu naši vodilni popolnoma vdali. Nič več ne čutijo v narodu samem in na sebi volje, da bi se reševali. Narodu več ne zaupajo in mu niti do besede ne puste. Pa tudi sami v sebi so izgubili zaupanje. To je pač naš stari slovenski greh, ki nas tepe že stoletja, posebno pa v zadnji dobi. "Srbi nas bodo rešili z Jugoslavijo!", "Francozi nas bodo rešili!", "Anglija nas bo rešila!", "Amerika nas bo rešila!", "Free Europe nas bo rešila!", to nam kriče. Da, vsi nas bodo rešili, samo sami sebe ne. "Tremajhni smo!" "Kaj pa moremo?" "Kaj bo rekla ta ali ona država, če začnemo sami sebe reševati?" "Kaj bodo pa rekli ti in ti državniki, ki v resnici hočejo samo našo smrt?" Tako javkamo kot otroci, pa se igramo naprej s svojimi igračkami in smo lepo "pridni in tihi". — Inferiority complex! Občutek obupnosti nad samim seboj.

Pa je res tolika malodušnost opravičena?

Ne! Vsa svetovna zgodovina, tudi naša, tudi sedanost nam jasno dokazuje, da ni!

Na cesti se igra otročiček s svojimi igračkami. Kdo se zmeni zanj? Pa začne ta otročiček na cesti naenkrat na vse grlo kričati. Kaj se zgodi? Vsa ulica postane pozorna nanj. Vse hiti k njemu, kaj se mu je le zgodilo. Okna vseh hiš se začno odpirati. Senzacija je! Otrok kriči! Kaj mu je?

Naša slika v inozemstvu! Na veliki prometni ulici sveta se dogajajo važni dogodki. Vse drvi za "buzinesom". Mi Slovenci se pa tiho in mirno igramo na tej cesti s svojimi igračkami, kakor bi se nas vse ta dogajanja prav nič ne tičkala. Igramo se s svojo SLS, bivšo liberalno stranko, s "starejšinstvom", z "Jugoslavijo ali za ali proti" itd. Vse samo igračkanje. Otroci smo, tihi pri svojih igračkah.

Vzemimo, da bi se dalo doseči — kar se seveda pri sedanjih voditeljih ne bo — da bi mi, ta otrok na cesti sveta, začeli naenkrat na vse grlo kričati s svojimi zahtevami po pravicah, ki nam gredo, po krivicah, ki se nam gode, na vse grlo, pravim, ne po svojih brezpomembnih slovenskih listih, ki jih beremo samo mi sami, nihče drugi, temveč z velikimi ljudskimi shodi z glavnimi govorniki državnikov, politikov v Clevelandu, v Pittsburghu, v Chicagu, v New Yorku, po vseh večjih slovenskih naselbinah, v Buenos Airesu, v Parizu, v Londonu in bi kričali z neprestanimi protesti, izjavami, deklaracijami, zahtevami na vse vlade, na UNO, na vsa zborovanja državnikov in tako prisilili svetovno časopisje, da začne o nas poročati, da se začne vpraševati, za kaj pa ta otrok tako kriči? Kaj hoče? — Kaj bi se zgodilo? Vse bi se vpraševalo, kaj pa mu je? Kaj pa Slovenci hočejo? Če drugega ne, bi se začeli za nas zanimati, kdo pa so to? Saj tega naroda, te dežele niti ne poznamo? Torej

(Nadaljevanje na 2. str.)

GLAS IZ GORICE

Pred nedavnim je v Trstu izšel zbornik umetnosti in razprav "Tabor", ki prinaša celo vrsto tehtnih sestavkov o slovenskem kulturnem in socialnem življenju, a v drugem delu pa objavlja izbran šopek slov. poezije in proze ki so ustvaritve slovenskih umetnikov besede, ki žive v Trstu in na Koroškem. Po svoji umetniški izgrajenosti ter miselni globini je zbornik nedvomno zelo pomemben dogodek v slovenskem kulturnem življenju.

Nadalje pa prinaša Tabor tudi temeljit članek, ki podaja zgodovino slovenskega hotenja po lastni državi, od leta 1848 pa do danes ter kroniko o delu, ki so ga Slovenski ljudski blok med vojno v domovini, Akcijski odbor za suvereno slovensko državo po vojni, naš list in drugi izvršili v tej smeri. Drugi članek se pa bavi s položajem slovenskega naroda v današnjem svetu.

Razveseljivo je dejstvo, da ima ideja slovenske države tako prepričane zagovornike ravno med mladimi katoliškimi delavci, ki požrtvovalno opravljajo naravnost pionirsko narodno in kulturno poslanstvo na edinem še svobodnem koščku Slovenije, na Tržaškem svobodnem ozemlju.

Zbornik "Tabor" je samostojen izvirni sad prizadevanja slovenskih kulturnih delavcev v Trstu in je kot tak nepolitičnega značaja, vendar ima njegovo pričevanje o težnjah slovenskega naroda tako pomembnost, da ni mogel iti mimo nje noben politik ter jo bo moral upoštevati vsak objektivni zgodovinar.

To so tudi začutili jugoslovanski usmerjeni politični krogi ter izdali skupno izjavo, ki je bila priobčena v tržaškem tedniku "Demokraciji" in goriškem "Katoliškem glasu". V tej izjavi obsojajo oba članka kot rušenje jugoslovanske države. Obenem sta oba lista prinesla več polemičnih člankov proti "Taboru". Osnovna nota vse polemike pa je bila trditev, češ da je slovenski narod kompaktno za jugoslovansko državo.

Komaj se je ta polemika nekoliko polegla, pa je "Kat. glas" v svoji novoletni številki prinesel zanimiv in dokumentaričen članek, na prvi strani, pod naslovom "Pred zgodovino bodo odgovarjali", ki zasluži, da ga povzamemo v glavnih potezah tudi za naše čitatelje:

Uvodoma pravi člankar, ki je očitno dobro informiran o razmerah, da zamejski Slovenci (v Trstu in Gorici, op. pis.) živijo nekako z učesom ob železni zavesi in slišijo "sleherni srčni utrip bratov v domovini." Nato opisuje, kako je sedanji režim privedel državo in ljudstvo ne samo v materialno revščino in gospodarski kaos,

(Nadaljevanje na 4. str.)

90. 1496/1950

Published Monthly by the "Slovenska Država" Publ. Co.
For the Editorial Board, Mirko Geratič, Editor
Subscription rates \$2.00 per year
Address: 2217 So. California Ave., Chicago 8, Ill., USA

Slovenska Država izhaja vsakega 20. v mesecu.
Naročnina letno: Za USA \$2.00, za Canado \$2.00, Argentino
20 pesov, Brazilijo 50 cruzeirov, Anglijo pol funta, Avstrijo
30 Šil., Avstralijo 1 avstr. funt, Italija in Trst (F. T. T.) 600 Lir,
Francija 500 fr.

O DEMOKRATIČNOSTI SLOVENSKE MISLI

V mislih imam dopis "O nedemokratičnosti pokreta za Slovensko Državo" ki ga je pred časom objavil Klic Triglava pod rubriko "Javno mnenje". Pisec pravi, da nimamo pravice zahtevati, oz. da nismo demokrati, če to delamo, svoje države dokler kontinuiteta Jugoslavije ni prekinjena.

Povdarjam, čeprav smo to že nešteto krat slišali, da Titova Jugoslavija za nas ne predstavlja nikakih moralnih obveznosti, ker je bila ta državna tvorba vsiljena in narejena proti volji večine prizadetih narodov. Kraljeva Jugoslavija pa nas je odvezala zadnjih dolžnosti, ko so nas begunske vlade dokončno prodale današnji diktaturi.

Napoti mi je to večno zamenjavanje vrednot. Slovenci v svetu, mislim, da smo do malega vsi izgubili jugoslovansko državljanstvo, pa smo kljub temu ostali Slovenci. Upi, ki so jih Slovenci stavili v jugoslovansko leto 1918 so ostali neizpolnjeni: slovenski interesi v tej državni tvorbi niso bili zagotovljeni. Zato je ta, lahko bi rekla zgolj juridična skupnost, izgubila za Slovence sleherni pomen, dočim pa je slovenstvo nekaj trajnega in neločljivega. Mislim, da Pepe Porenta ni prisiljen nositi vse življenje težek zimski plašč in to poleti in pozimi, samo zato, ker mu je tako ime. Zato proč starim taktiziranjem monarhistično — ali nemonarhistično — jugoslovanskega federalizma: "Ko bo Jugoslavija svobodna, bomo že videli ljudsko voljo." Jaz pa pravim: "Ko bo Slovenija združena in samostojna bomo slišali v kakšno kombinacijo ta država želi. V tem pogledu mi je zelo všeč Peter Klepec, ki v "Taboru" sprašuje: "Kdo pa je jugoslovanske narode že vprašal, če sploh še hočejo kakršnokoli Jugoslavijo?"

Težko mi je, ko vidim včasih toliko oklevanja ob slovenski državni misli v mladih ljudeh, ki so bili povsod in vedno prvoboritelji visokih, čeprav težko dosegljivih ciljev. Sprašujem se, zakaj tako? Pa se mi zdi, da ta mladina ni nič manj idealna, kot so bili mladeniči iz leta 1848, le da je napačna narodna vzgoja dala njihovemu idealizmu izmaljeno podobo. Spomnimo se let 1931-32, kako smo bili vsi Slovenci edini v svojem narodnem programu. Pa so prišla leta usodnega taktiziranja, ki nam ga je narokoval zunanje-politični položaj. Ne mislim govoriti o neuspehih, ki jih je imelo to taktiziranje v tem, zaradi česar se je sploh začelo, ker jih vsi preveč poznamo. Rad pa bi omenil usodne posledice, ki jih je imela ta politika na slovensko študirajočo mladino in na naše najboljše kmečke fante, ki so bili organizirani v prosvetnih društvih. Taktiziranje ni ostalo pri taktiziranju, temveč se je spremenilo v program. Nikjer več se ni povdarjalo slovenstvo in slovenska državnost, kot so to delali na Hrvaškem, temveč so povsod risali mladini bajke o "veliki Jugoslaviji", katere puhlost se je pokazala že prve dni vojne. Posledice te nepremišljene vzgoje čutimo prav danes, ko netitovska Jugoslavija nima nobene sile in udarnosti, pa jo hoče prav

Slovenci iz Argentine pozdravljajo

Z zadovoljstvom smo vzeli na znanje, da bo "Slovenska Država" v letu 1952 povečana. Veseli nas napredek slovenske državne misli. Želimo, da bi list "Slovenska Država" bil tudi v novem letu glasnik hrepenenja in hotenja vseh zavednih Slovencev, onih doma, ki ječe pod komunistično tiranijo, in onih v širnem svetu, ki lahko brez strahu slovenskega naroda, sko državno misel. "Slovenska Država" naj tudi v bodoče dosledno in neustrašeno zagovarja slovenski državni program. Obljubljamo, da bomo po svojih močeh pri širjenju te ideje sodelovali.

Obenem z veseljem pozdravljamo ustanovitev SLOVENSKE NARODNE ZVEZE v Chicagu, ki naj bo vez vseh Slovencev širom sveta v dosegu cilja — suverena slovenska država. SNZ naj roko v roki z ADCIJSKIM ODBOROM za suvereno slovensko državo utira v svobodnem svetu pot do uresničenja naših slovenskih zahtev!

PODPISNIKI SLOV. IZJAVE v Argentini.

ta mladina dvigniti v svojem zmotnem idealizmu s pomočjo nekaterih propalih politikov in to proti volji velike večine jugoslovanskih državljanov. Kje ste krivci, ki ste zapovedovali učiti v slovenskih šolah vse do zadnjih Obrenovičev, Njemaničev in Hasanov, medtem ko ste vedeli povedati o slovenski zgodovini samo smešno zgodbo, kako so na Koroškem pili vodo iz klobuka. Zakaj niste povedali mladini, da je to eden najstarejših pojavov demokracije in simbol slovenske državnosti?

Če bi ji to povedali, morda danes ne bi srečali ljudi, ki bi označevali s fašisti tistih, ki pridigujejo to kasneje tolikokrat izmaljeno in poteptano svetinjo pradedov tam ob Krnskem gradu . . .

Narodni "voditelji", govorite slovenski — ne razumemo vas . . . !

Mnogo se govori in piše o Sloveniji. Celotni razni listi se ponašajo s tem nam dragim imenom. — Ne govorim o "lističih", ker mi je tuje ono o belem in črnem kruhu in ker je tudi Kristus bolj cenil dar uboge vdove kot ošabnega bogatina. — Vsak zdrav človek bi pričakoval, da pojmi "Slovenija", "Država", "Suverenost" itd. zvenijo za vse Slovence v istem tonu, pač tako kot dojemajo preprost človek. Pa ni temu tako, slovenski politiki uporabljajo poseben slovar . . . Med njimi se napiše nekaj, a misli se drugače!

Preteklo leto nam je poklonilo med drugimi deli vseskozi zanimiv zbornik znanstvenih razprav "Tabor 151". Pazljivo sem bral tehtno in objektivno naštudirano razmotrivanja o slovenskem političnem položaju in naših narodnih stremeljenjih.

Razveselil sem se ob misli, da je tudi na robovih slovenskega narodnega telesa prišlo do prebujenja. Naši trpeči bratje bolj in bolj uvidevajo, da more biti konec njihovega suženjstva le v domači hiši — in ta more biti le svobodna slovenska država.

Pa berem te dni v "Ameriški Domovini" dopis s Primorskega. Kot nož v srce me je zadel brutalni napad na idejo Slovenske suverene države. — Žalibog je takšen način časopisne polemike tako domač v slovenski javnosti. — Videl sem, da se govori — vsaj indirektno o neki edino zveličavni namišljeni jugoslovanski federaciji. Nekako takole si, po mojih izkušnjah, jugo-slovenski federalci zamišljajo bodočnost Slovenije: vas: Slovenija, občina: Jugoslovenija, politični okraj: Belgrad — Balkan.

Težko je nekaterim pozabiti čase Karadjordjevega gospodovanja. Saj je psihološko razumljivo: že ob samem spominu na "stare dobre čase" se jim cedijo sline po udobnih cesarsko-kraljevih stolčkih. A zavest manjvrednosti, pa jim kot koprena zamegljuje celo vsak miselni poizkus, da bi pričeli "na svoje". Naša politična komodnost in lenoba nimajo para. Raztreseni smo po vsem svetu, svet ve prav malo o nas, ne pozna nas. Pa vendar nas tu in tam, kdaj vprašajo, odkod smo prišli. In da zadostimo svoji dušni udobnosti kar gladko, večkrat brez pomisleka odgovorimo: iz Jugoslavije. Javno, s tem nismo smrtno grešili, toda tujec potegne logični zaključek in zanj smo in ostanemo Jugoslovani. Tujcu je vseeno ali smo iz Djevdjelije ali pa iz Ribnice. Slovenija pa sameva in ostaja za "domačo uporabo". Morda se ta ali oni spusti korak na-

KOMUNIZEM V ZDRUŽENIH DRŽAVAH

V nedeljo, dne 9. decembra 1951, je DUMONT television oddajal iz Pittsburgha polurni program o vprašanju "Ali je borba proti komunizmu v Združenih državah uspešna?" Program je bil v okviru rednih nedeljskih oddaj pod okriljem Trgovske zbornice. Oddaja se je vršila v obliki vprašanj od strani treh spraševalcev in odgovorom od strani treh izvedencev. Izvedenci programa so bili Rev. John Schlicht in Prof. Ciril Žebot, oba predavatelja na Institutu o komunizmu, ter Congressmann James G. Fulton, član Odbora za Zunanje zadeve Ameriške poslanske zbornice. Program je bil ne le izredno zanimiv, temveč tudi zelo uspešen. Iznešenih je bilo nekaj podrobnosti v zvezi s vprašanjem, ki prej niso bile znane. Znatno je bilo zanimanje za konkretne okoliščine, taktiko in tehniko Titove komunistične akcije med vojno kot primera kako more dobro organizirana komunistična manjšina zavzeti oblast v nekomunistični deželi brez Sovjetske vojaške zasedbe.

F. P., Evropa

"INFERIORITY COMPLEX"

(Nadaljevanje s 1. str.)

so tudi Slovenci na svetu? Je tudi Slovenija na svetu? In mi tega nismo vedeli!

Pa pravijo naši vodilni po svetu: Bog obvari začetni kričati! Škodovali bi si samo! Kaj bodo pa rekli naši sosedje? Kaj bo rekla ulica? Ne smemo in ne smemo! Tiho se igramo naprej s svojimi igračkami!

Kako naivno! Kako otroče!

Da smo tiho pri svojih igračkah, to ravno naši nasprotniki, tatovi naše zemlje, morilci našega naroda, hočejo. Prav gotovo! Slep mora biti, ki tega ne vidi! Zato pa toliko pritiskajo na vodilne, da strašijo narod! Zato pa tudi njim dajejo razne igračke v roke, kakor so dobro plačane službice po raznih brezpomembnih uradih in organizacijah in jih straše, da jih bodo izgubili, če ne bodo tiho in ne pustili naroda da se naprej igračka in je tiho.

Da, jasno je, res škodovali bi si, pa ne narodu, temveč voditelji sebi. Vse drugo je slepilo in mamilo tistih, ki hočejo, da smo Slovenci tiho.

Brcajo nas neprestano. Koroško so nam vzeli. Trst so nam vzeli. Slovenci smo samo še Venezia Giulia in srbska Jugoslavija itd. Velike in težke, pa tudi boleče brce. Pa mi? Ali ste že čitali vsaj en javen protest kje v svetu? V svetovni javnosti? V svetovnem časopisju? O javni veliki manifestaciji slovenstva?

Brcajo nas, hudo nas brcajo, mi se pa ne — zganemo. Kaj to pomenja? To, kar mora vsakega zavednega Slovenca napolniti s strahom: ali smo res že mrtév narod? Ali pa že v popolni narodni nezavesti? Tretje je nemogoče.

Kedaj so kakemu narodu na svetu prinesli drugi njegovo svobodo na krožniku? Povejte, kateremu? Ne! Samo kri in solze, samo neprestano delo, samo velike žrtve, so jo prinesle tistim, ki jo imajo, pa naj bo to "bobek" Izrael, "ficka" Monaco in "San Marino", ali katera še veliko manjših držav kot je Slovenija.

Če iz tega vidika presojava vse delo slovenske emigracije, vidimo jasno: narod — otrok smo! Na cesti sveta se igrakamo s svojimi igračkami. Veliki svetovni promet na svetovni ulici sveta pa gre svojo pot naprej brez nas in proti nam. Inferiority complex nas mori. Ulica pa zadovoljno pravi: "Pustimo otročička, naj se igračka! Samo da je tiho in nas ne moti!"

J. Kotnik

P. S. Akcijski odbor za svobodno slovensko državo s predsednikom dr. Žebotom na čelu, je bil doslej edini slovenski forum, ki je dal vedeti svetovni javnosti, kaj Slovenci hočemo. Pa so "vodilni" takrat govorili in pisali, da je to "največja narodna nesreča." — Urednik.

Pripovedka o jugoslovanskem jeziku

(Nadaljevanje s 1. str.)

Slovenci simpatije. Morda zato, ker je bil nositelj jugoslovanske ideje, ki jo med Slovenci danes nekateri še vedno pozdravljajo, ker jim dobrobit slovenstva ni mar ali pa verjetno zato, ker ne poznajo stvarnosti in resnice o Jugoslaviji in jim ni mar, da bi jo spoznali.

Podobni primeri so se dogajali samo še v Italiji in pa pod nemško okupacijo, in dovolj je žalostno, da je treba primerjati stanje v Jugoslaviji s Hitlerjevo Nemčijo ali pa Italijo. To glede jezika, to glede slovenske katoliške duhovščine in slovenske zastave, ki ni bila prepovedana celo v Habsburški Avstriji. Res je, da so bili primeri v Jugoslaviji manj številni, toda zadošča en sam, da je mogoče razumeti namene jugoslovansko-srbske politike.

Pri ureditvi ali preureditvi državnih meja je **najvažnejši faktor ekonomski; brez ozira pa je etnološki tudi zelo važen** in veliki svetovni državniki ga brezdvomno upoštevajo. Etnološki faktor se pogosto razume pod jezikovnim. Tega se je uradna jugoslovanska politika dobro zavedala in zato prikrivala prav tako kot Italijani in Avstrijci, da na njihovem ozemlju obstoji narod, ki govori drug jezik kot pa uradni državni jezik. Naletel sem že na več primerov, da "Zgodovina svetovne literature" slovenske literature sploh ne pozna, marveč govori samo o jugoslovanski literaturi. **Važnejše je še, kako govori. Navaja na stotine srbskih pisateljev in pesnikov, ki sploh niso poznani; ne omenja pa Prešerna, Cankarja ali Zupanciča.** Samo pove, da je bil Stanko Vraz najbolj znamenit slovenski literat. Naravno je, da nas po njegovem delu nihče visoko ceniti ne more. In ne samo to, Vraz je za nas prežalosten zgled nekoga, ki je — ne sicer v slabi veri — zatajil svojo narodnost s tem, da je sprejel tuj jezik kot jezik svojega literarnega ustvarjanja. Prav zaradi tega ga tudi "jugoslovanski" viri stavijo kot edini svetilnik Slovencev; s tem namreč hočejo dokazati, da je njegova pot — četudi mi vemo, da je v resnici popolnoma osamljen ostal — pot, ki jo hočejo podvzeti vsi Slovenci in na podlagi katere bi bila Jugoslavija za nas zares narodna država.

Toda dejstva so drugačna: ne samo Prešeren in Cankar nista poznala nikakšnih kompromisov kar se tiče slovenskega jezika in tudi slovenstva, marveč z njima vsi slovenski kulturni delavci. Zato pa je tudi strašen greh nad slovenstvom, pozabljati na naše kulturno izročilo ali pa ne storiti vsega, da se prepreči vsakovrstno kratenje časti našim kulturnim svetilnikom in velikanom slovenskega jezika. **Ker nam v tem pogledu samo lastna država more dati popolno zagotovilo, je dolžnost nas vseh zanjo delati, saj se nočemo odpovedati svoji kulturni preteklosti, prav tako tudi ne pripadnosti zapadni kulturi.**

Mejač

Priznanje narodnemu delu

Preteklo leto je obhajala najmočnejša organizacija ameriških Slovencev, **Slovenska ženska zveza v Ameriki**, 25 letnico svojega delovanja. Ob zaključku leta, je bila tudi na slovenskem radiu v Chicagu krajša proslava tega jubileja. Poročilo o narodnem delovanju SZZ je podala osebno glavna tajnica, **Mrs. Josephine Erjavec**, ki je po govoru izročila dr. Ludviku Leskovar v imenu SZZ lepo darilo v obliki posrebrnjene podkvice z narodnim trakom ter čestitala k prvi obletnici slovenskih radijskih oddaj v Chicagu. Darilo je delo slovenske kovaške tovarne iz Jolietta. Dr. Leskovar se je zahvalil ter obenem s čestitkami SZZ k njenemu srebnemu jubileju, povdaril važno narodno in kulturno delovanje te organizacije, ki je ponos ameriške Slovenije. Te oddaje se je udeležil tudi podpredsednik Ameriške Bratske Zveze Mr. Živetz in drugi gostje.

Tudi "Slovenska Država" se pridružuje mnogih čestitkam Slovenski ženski zvezi k njenemu jubileju z željo, da bi imela še mnogo uspehov, predvsem, da bi zajela čimveč ameriške mladine slovenskih staršev, da se ne bodo odtujili svojemu rodu.

PRIMEREN ODGOVOR

Slovenski duhovnik v Ameriki nam piše: "Lepo delate. Vsak Vaš napredek in podvig me zelo razveseli. Le naprej, do cilja. Zastudila se mi je "izjava" v "Demokraciji" o "Taboru". Zaradi tega sem jim poslal pismo približno te vsebine: "V zvezi z Vašo izjavo v Demokraciji, prosim, da mi Vaše-

ga lista več ne pošiljate, ker se ne strinjam z njo, ostanite Jugoslovani, mi pa se bomo borili za svobodno Slovenijo in slovensko državo."

Komentar ni potreben. Radovedni smo samo, ali bo "Demokracija" toliko demokratična, da bo objavila tudi to izjavo k "izjavi" ...

GIBRALTAR-TRST

Proti koncu novembra t. l. je general Franco podal zanimive izjave dopisniku g. Cedric Salter-ju o pomenu in vlogi Španije. Evropski časopisi so z največjim zanimanjem ponatistili te izjave. Izgleda, da so se zapadni svet in predvsem Združene države končno le zavedli važnosti tega položaja pri obrambi zahodne Evrope. Zanimanje za Španijo se ni prav nič zmanjšalo po smrti admirala Shermana in vedno znova prihajajo v to deželo vojaške in gospodarske misije, da na samem terenu študirajo obstoječe probleme.

Iz samega razgovora pa naslednje:

Ali so Shermanova smrt ali pa kak drugi mednarodni dogodek spremenili željo Španije da kooperira pri morebitnem komunističnem napadu — Nič se ni spremenilo in tudi ni razloga, da bi kaj izpreminjali.

Ali je to aktivno sodelovanje združeno s pogojem, da Združene države pošljejo orožje in drugi material? — Več kot želja, to narekuje dolžnost zaradi položaja v katerem se dežela nahaja. Moralna dolžnost je, da si svobodni narodi med seboj pomagajo, kadar gre za dobrine, ki so jim skupne, ker drugače se bo z nami isto zgodilo kot s tolikimi narodi, ki danes trpijo pod bičem komunizma. Oborožitev in priprava z vsemi sredstvi na obrambo je zato nekaj naravnega in nujnega, zlasti za tiste, ki so danes močni in razpolagajo z vsem mogočim materijalom.

Za to sodelovanje pa je potrebna tudi ekonomska pomoč Španije. Kakšne pogoje so stavili Amerikanci? — Stopiti v vojno z vsemi njenimi posledicami zahteva moralno, ekonomsko in vojaško pripravo. Tako so razumeli Amerikanci pri svojih načrtih za pomoč Evropi. Zakaj naj bi pri Španiji delali izjemo? Ni razloga, da bi Španija bila deležna drugega postopka.

Ali bi Španija bila rada sprejeta v U. N. O.? — Krivično in dolgo je bilo sovraštvo, ki ga je ta organizacija povzročila Španiji. Zato se bo moralo marsikaj preje popraviti, predno se bo Španija odzvala povabilom. Na drugi strani pa vojna v Koreji, okupiranje po Rusiji tolikih dežel, ki so bile nedavno še svobodne in samostojne, še vedno zadrževanje vojnih ujetnikov v koncentracijskih taboriščih, uničevanja in trpljenje duhovščine, vojakov in drugih socialnih slojev onkraj železne za-

vese, med samimi člani Združenja narodov, je kot stalen krik neučinkovitosti omenjene organizacije. Nisem nasprotnik U. N. O., ampak dokler se ne pregleda njena ustava, mislim, da ne bo mogla doseči zastavljenega cilja.

Bi Španija rada pristopila k Atlantskemu paktu? Pod katerimi pogoji bi dala Eisenhoweru na razpolago svoje čete? — Stvari so take, kakršne so in ne take, kakor bi želeli, da bi bile. Zasljepljenost nekaterih prvakov v Atlantskem paktu je bila kriva, da se je ta organizacija rodila šepava, in šepava bo končala svoje življenje. Španija se ni izločila sama, njo so drugi izločili. Zato se bo tudi na tem polju moralo marsikaj popraviti. Kljub temu pa, pri obrambi najvišjih interesov in dobrin, se zna zgoditi, da se bodo znašli naši narodi ramo ob ramo, kadar bo to potreba narekovala.

Dejali ste, da odnosi med Španijo in Anglijo ne morejo biti popolnoma zadovoljivi, dokler Španija ne dobi zopet v posest Gibraltarja. Kako naj bi se to zgodilo, saj niti laboristična niti konservativna vlada nista zmožni prenesti takega udarca? — To je res, in vso tragiko problema boste lažje razumeli gospod Salter, če se za trenutek zamislite, kaj bi dejali Angleži, ko bi Španci okupirali Portsmouth ali pa kako drugo pristanišče. Dokler je bil Gibraltar neranjivo gnezdo, ki ga je mogla braniti četa vojakov in kristi, ki so jih imeli Angleži od posesti te trdnjave, bi mogli na kak način "opravičiti" krivice, ki so jih s tem delali španskemu narodu. Danes pa je stvar drugačna: narodi posamič nič ne pomenijo, če se ne združijo v višje organizacije, zračne sile nadvladajo zemljo in morske baze niso več neosvojljive. Gibraltar brez "hinterlanda" danes ne pomeni več ničesar. Zato naj Angleži imajo pred očmi tri stvari: neznatna vrednost Gibraltarja za nje, upravičena zahteva Španije po njegovi posesti, in večje koristi za njihov narod, s tem da ga vrnejo. Pozno ali pa že kmalu se bo ta stvar morala rešiti in Gibraltar bo padel kot zrelo jabolko v špansko posest.

Ali nam zadnja izjava tudi Slovincem ne da mnogo misliti? Ne samo misliti, ampak je kot mogočen imperativ za delo, dokler je še čas. Dolžnost emigracije v svobodnem svetu je, da informira, dela in govori o naših pravicah in zahtevah pred tujci. Nobena spo-

menica prav naslovljena, ne bo ostala brez uspeha. O tem delu pa bi moral biti obveščen zadnji slovenski delavec v kanadskih gozdovih ali pa v daljni Avstraliji. Te pravice mu prav gotovo ne smemo odrekati. Saj časopisov v tujini ne manjka in nihče nam ne more braniti pisati v njih. Danes moramo še prav posebno veliko pisati o zibelki slovenstva — naši Koroški in o Trstu ter o njegovem zaledju; Trst v italijanskih rokah je kot rak na našem narodnem telesu. Kdo bo nosil krivdo če bomo Trst izgubili? Tisti, ki bodo prišli za nami, gotovo ne!

—nak

Pozdrav SNZ tržaškim Slovincem

Zborovanje Slovenske Narodne Zveze, v Chicagu, dne 16. decembra je bilo posvečeno Tržaškemu vprašanju. Udeleženci so z navdušenjem enoglasno sprejeli naslednji pozdrav Tržaškim Slovincem:

Slovenska Narodna Zveza pošilja tople pozdrave svojim rojakom na Svobodnem Tržaškem Ozemlju in ostalim Primorskim Slovincem, ki že stoletja branijo slovensko obalo Jadranskega morja. Na STO-ju še vedno traja borba za priznanje najosnovnejših slovenskih narodnih pravic. Tržaški Slovenci še vedno ne uživajo pravic, katere so jim bile zagotovljene v Statutu Svobodnega Trsta. SNZ želi doprinesiti svoj delež v obrambo Vaših teptanih pravic. Zasladovali bomo Vašo upravičeno borbo ter saznanjali našo ameriško javnost o Vaših zahtevah po enakopravnosti slovenstva v Trstu.

Naš poseben pozdrav velja tržaškim slovenskim kulturnikom in znanstvenikom, ki so z "Taborem 1951" postavili temelj nadaljne borbe ogroženega Tržaškega slovenstva in v skladu s stoletnimi slovenskimi težnjami usmerili narodno - politična prizadevanja bodočnosti. Samo na podlagi Svobodne Slovenske Države v kantonalni zvezi s STO-jem, boste tudi Tržaški Slovenci končno prišli do svobodnega in gospodarskega življenja in razvoja, katero Vam je bilo krivično odrečeno skozi vso zgodovino.

Da bi bila blagoslovljena ta plemenita prizadevanja, želi,

SLOVENSKA NARODNA ZVEZA

Chicago, Illinois

Bogdan Novak, predsednik
Mirko Geratič, tajnik

Pozdravi iz Brazilije!

SLOVENCIM V BRAZILIJU izražamo najlepše želje listu "SLOVENSKA DRŽAVA" ob vstopu v novo leto 1952. Želimo, da bi postal glasilo vseh Slovencev, ki hočejo svojemu narodu svobodo in neodvisnost.

Po tolikem trpljenju in izkoriščanju izpovedujejo slovenska stoletja do današnjega dne, ne more biti v srcu pravega Slovence niti ene večje želje in zahteve, kakor da se slovenski narod, danes razkasan in izkoriščen na pet držav, združi v eno samo državo in to v **SUVERENO REPUBLIKO SLOVENIJO**. Da bo naš narod prost hlapčevanja in vsake tuje nadoblasti.

Pozdravljamo ustanovitev **SLOVENSKE NARODNE ZVEZE!** Pošiljamo pozdrave vsem Slovincem in Slovenkam, ki pedpirajo borbo slovenskega ljudstva za njegovo popolno svobodo.

V novo leto z združenimi močmi v borbo za svobodno državo **SLOVENIJO!**

SLOVENSKA SKUPNOST V BRAZILIJU.

Vsem štajerskim rojakom, prijateljem in znancom iz Spittala, ter vsem ostalim poznanim Slovincem, ki so razkropljeni po širnem svetu, želimo potom "Slovenske Države" srečno, uspehov polno novo leto 1952, ki nas naj privede čim bližje k cilju: svobodna slovenska domovina! Vse v tej iskreni želji najlepše pozdravljamo!

Družina OTMAR, ANICA
in ŠTEFKA TAŠNER,
2326 Wolcott Avenue,
Chicago 8, Ill. USA.

GLAS IZ GORICE

(Nadaljevanje s 1. str.)

ampak tudi v moralno otopelost, skepso in razočaranje, ter nadaljuje:

"Primorski, Slovenci, ki smo ostali zunaj matične države, smo vedno gledali na Jugoslavijo kot na zagovornico naših pravic in poročstvo nemotenega narodnega razvoja. Zdaj pa z grozo in boleščjo ugotavljamo, da zaradi nesrečne komunistične notranje politike, ki podrejuje splošne narodne interese strankarskim utopijam, so tamkaj zamrli, skupno z ostalimi ideali tudi domoljubni čuti, domovinska ljubezen, navezanost na Jugoslavijo". — In še pravi: "Komunistični režim je pred sodnim stolom nepodkupljive zgodovine odgovoren, da je ubijal v lastnih narodnih domovinskih ljubezen in je tako zakrivil rušenje jugoslovanske stvarnosti in v temeljih ogrožal obstoj same Jugoslavije." (Podčrtali mi. Op. ur.)

Članek podrobno opisuje kako sedanja teroristična vlada izpokuje moralne temelje ljudske vzgoje ter hoče, v smislu svojega komunističnega internacionalizma ter brezboštva, izbrisati z slovenskega narodnega obličja tiste poteze, ki so ga dosedaj najbolj jasno označevale: katoliško vero, krščansko kulturo, navezanost na rodno grudo, svetost družine, dostojanstvo človeka ter osebne svobe in prihaja do naslednjih zaključkov:

"Poročstvo državnega obstoja je ljubezen narodov. Komunistična vlada v Jugoslaviji pa je zapravlila ljubezen množice. Ljudstvo pa, ki ne zna ločiti med državo in režimom, med oblastjo in njenimi nosilci, je obsovražilo skupno z režimom tudi državo in morda bo hotelo odkloniti skupno z okrutnimi komunističnimi oblastniki tudi samo jugoslovansko državno skupnost, da bi si v novih državnih oblikah izven povezanosti v Jugoslaviji iskalo boljšega življenja. (Podčrtali mi. Op. ur.) Zamejski Slovenci za časa dvigamo svoj glas zato, da vsakdo, tudi sedanji jugoslovanski oblastniki, prevzame pred zgodovino odgovornost za lastno početje, da bo bodočnost znala soditi. In zgodovina bo izpričala, da niso bili idealistični "Tabori" poveljane Slovenije, ki so dejansko ogrožali Jugoslavijo, ampak krvava Kalvarija trpljenja, solz, vešal, grobov, na katero je stopal mučeniški slovenski narod v hobi komunistične strahovlade."

Pisec članka ne zakriva svojih pro-jugoslovanskih čustev ter imajo baš zaradi tega njegovi zaključki, ki mu jih je vsilil, realni položaj v Sloveniji, toliko večjo pomembnost. Tudi mi razumemo in spoštujemo čustva tistih zamejskih Slovencev, ki se zaradi preteklega trpljenja pod italijanskim fašizmom še vedno oklepajo jugoslovanske državne misli, kajti oni po drugi strani niso imeli prilike spoznati ne predvojnje Aleksandrove diktature in ne Titove strahovlade. Obe sta sicer po idejni vsebini ter metodah bistveno različni, vendar sta obe glavna grobarja jugoslovanske države.

Če izvzamemo neumestni in nepotrebni izpad proti "Taboru" se s člankom sicer popolnoma strinjamo, namreč glede osnovnega dejstva, da je jugoslovanska država pri ljudstvu dejansko nepriljubljena ter da jo je sedanji komunistični režim osovražil pri najšir-

ših ljudskih plasteh in da bo slovensko ljudstvo "v novih državnih oblikah izven povezanosti z Jugoslavijo iskalo boljšega življenja", ter — pristavljamo mi — se vedno bolj oklepa zamisli samostojne slovenske države.

Upati je, da gospodje okrog clevelandske "Slovenije" in tamošnjega "narodnega odbora" tudi citajo "Katoliški glas" iz Gorice. Radovedni smo, ali bodo še tudi v naprej zagotavljali, da imajo iz domovine zanesljiva in verodostojna poročila, češ da ljudstvo odobrava njihovo pro-jugoslovansko politiko in nasprotovanje slovenski državni misli ter da jih še nadalje pooblašča za narodno "vodstvo" in predstavništvo. K. L.

Iz Chicaga in okolice

Božični prazniki so bili prav lepi. Ob jaslicah smo v duhu pohiteli v trpečo Slovenijo, kjer blešči krvavordeča Herodova zvezda. Naše želje in prošnje so bile strnjene v en sam krik: Bog daj Slovincem kmalu srečnejše dni! Lepe slovenske božične pesmi, ki jih je pel cerkveni pevski zbor, so naše duše še bolj poglobile v bistvo praznika, ki je vse prehitro minil.

Požar v slovenski naselini. V zgodnjih jutranjih urah dne 11. dec. je nastal požar v kletnih prostorih hiše Mr. Leona Mladicha. Vsled zamrznjenih hidrantov gasilci niso mogli takoj ukrotiti požara, ki je napravil na vsej hiši

veliko škodo.

Vojaki na dopustu. Za praznike smo opazili več vojakov na dopustu. Med njimi je bil tudi Tone Velbl, ki se je pripeljal iz So. Caroline z letalom. Na novega leta dan se je Tone zopet vrnil nazaj.

Novi Amerikanci. Iz Unterjettingena, Nemčija, sta prispela pred božičem Mr. Stanko Palčič, bivši orožniški major v Ljubljani in žena Jozefina. Prve dni januarja pa Anton in Hildegarda Perko. Da bi bili vsi srečni in zadovoljni v novi domovini! Kmalu pride tudi družina Cirila Pfeifer.

25-letnica društva. Dne 9. decembra je praznovalo društvo Prečistega Spočetja KSKJ št. 211

25-letnico obstoja. Poleg redne letne seje je bila tudi domača proslava, katere se je udeležil tudi nekdanji župnik fare Sv. Štefana, Rev. Kazimir Zakrajšek. Društvo je pred 25 leti ustanovila Mrs. Frances Gregorich, ki je bila skozi 25 let tajnica, njen mož Mr. Gregor Gregorich pa predsednik. Ob 25 letnici društva pa je bil izvoljen novi odbor: Lojze Gregorič, predsednik, John Mlakar, podpredsednik, tajnica Vera Gregorič, blagajnik in zapisnikar Ludvik Jelenc. V nadzornem odboru sta Anica Tašner in Julka Petrich.

Hišo sta kupila Frank in Josephina Matkovič na W. 23rd Str. K podjetnosti naše priznanje!

Slovenske radijske oddaje v Chicagu za Božič in Novo leto so prekosile naša najboljša pričakovanja. Zdelo se nam je, da smo v domovini pri polnočnicah. Petje cerkvenega pevskega zbora Sv. Štefana, je navdušilo vse Slovence, kakor tudi drugorodce. Zbor je nastopil pod vodstvom g. Franke Zupana, na klavirju je spremljal g. Alfred Fišinger, solo so peele Mrs. Viola Strupek in Mrs. Frances Polajnar. Ugajal je tudi nastop znanega chicškega orkestra pod vodstvom Joe Kovicha in petje sester Anne in Angeline Kovich. Božično misel je podal Father Leonard. Oddaje so zelo pohvalili celo tisti, ki ne hodijo v cerkev.

MILWAUKEE, WISC.

V decembru je bil sprejet v našo nadškofijo in imenovan za kaplana v tukajšnji slovenski fari Sv. Janeza Ev. v Milwaukee, Wis. Rev. Štefan Savinšek. Želimo mu mnogo uspeha in božjega blagoslova. Faran.

Zakoncema Franceljnu Rozini in Marici, roj. Jan, se je 30. decembra 1951 oglasila štoriklja in jima pustila krepkega sinčka prorojenca. Čestitamo!

SHEBOYGAN, WISC.

V soboto 29. decembra 1951 sta se v tukajšnji cerkvi sv. Cirila in Metoda poročila gđc. Ana Suscha in clp. Martin Selak, sin slovenske zemlje, ki služi kot prostovoljec v ameriški ramadi. Obilo sreče, zadovoljstva in božjega blagoslova na skupni življenjski poti.

Iz uprave lista:

Prva številka povečane "Slovenske države" je pred Vami. Sprejmite jo kot ljubega gosta v hišo! Naj Vam bo naš list skozi vse leto svetovalec, učitelj in voditelj v skupnih naporih za uresničenje naše velike ideje — svobodna slovenska država. Prosimo Vas, poravnajte še ta mesec naročnino v znesku \$2.00. S tem nam omogočite redno izdajanje lista. Pridobivajte nam novih naročnikov, po svojih močeh pa prispevajte tudi v Tiskovni sklad.

V Tiskovni sklad so prispevali:

Neimenovan \$5.00, A. Oratsh \$1.00, J. Tajčman \$5.00, M. J., Joliet \$1.00, Jože Jarc, Cleveland, \$5.00, Alojz Glogovšek 10 avstr. funtov, Jože Zelenik, Cleveland \$3.00, Ivan Novak, Cleveland \$3.00, Frank Matkovič \$3.00, Neimenovan \$1.00, Egidij Gobec, Cleveland \$3.00, Frank Trempus, Pittsburgh, Pa. \$10.00. Vsem iskrena hvala! Posnemajte njihovo zavednost!

CENE ZNIŽANE — BLAGO ISTO!

Pošljite takoj naročila da Vašim dragim izročimo vaše darove čimpreje! — Ne čakajte! Oni Vašo pomoč potrebujejo in jo pričakujejo!

DVAKRAT DNEVNO pošiljamo z zračno pošto — "Air Mail" — Vaša naročila v Trst, kjer se nahaja naše veliko skladišče prvorazredne, sveže moke, Ameriškega in Kanadskega blaga.

Paketi se dostavljajo v stari domovini v teku 18 DNI. Jamčimo za vsako pošiljko, za delno ali celotno izgubo.

Pošiljajte darove Vašim dragim v domovino preko te najmočnejše in najsigurnejše agencije. Pri nas boste dobili po NIZKIH CENAH NAJBOLJŠE BLAGO.

Najfinejša canadska **Bela MOKA** v dvojni vreči 100 Lbs. do zadnje postaje \$10.25

Paket št. 6 — \$13.95

10 Lbs. riža — Rice
10 Lbs. kave — Coffee
10 Lbs. sladkorja — Sugar
10 Lbs. Spageti - Spaghetti

Paket št. 15 — \$10.50

10 Lbs. kave — Coffee
7 Lbs. sladkorja — sugar
1 Lb. Cikorijske — Chickory

Paket št. 9 — \$9.75

2 Lbs. kave — Coffee
2 Lbs. sladkorja — Sugar
2 Lbs. riža — Rice
1 Lb. masti — Lard
1 Lb. olje — Oil
2 Lbs. griza — Farina
400 gramov marmelade

Paket št. 4 — \$15.00

10 Lbs. masti — Lard
10 Lbs. sladkorja — Sugar
5 Lbs. Spageti - Spaghetti
5 Lbs. kave — Coffee
5 Lbs. ječmena — Barley
5 Lbs. mila (Laundry)

ZDRAVILA

Vsa zdravila pošiljamo po zračni pošti ter jamčimo dostavo v domovini tekom 8 dni

Streptomycin:

10 gramov \$7.40, 20 gr. \$14.90

40 gr. \$29.50

RUTIN: 500 tablet — \$8.00

PENICILIA (V olju) In oil

3 milijone edinic — \$6.45

P.A.S.: 250 tablet — \$8.95

500 tablet — \$15.25

1000 tablet — \$29.25

Pišite po cenik drugih zdravil Za večje količine popust.

720 — 10th Ave.

NAŠI "SPECIJALNI" PAKETI

V močnih dvojnih vrečah ali v lesenih zabojih.

50 Lbs. najboljše BELE MOKE... \$ 6.45

100 Lbs. sveže Koruzne Moke... \$10.20

40 Lbs. fižola (pisanega) Beans \$ 9.45

25 Lbs. fižola (pisanega) Beans \$ 5.50

100 Lbs. riža — Rice \$17.75

50 Lbs. riža — Rice \$10.00

100 Lbs. sladkorja — Sugar \$17.50

50 Lbs. sladkorja — Sugar \$10.45

50 Lbs. spagetov — Spaghetti \$10.50

25 Lbs. spagetov — Spaghetti ..... \$ 6.50

25 Lbs. grisa — Farina ..... \$ 6.25

10 Lbs. Bakarara — Stock fish... \$ 6.75

20 Lbs. Bakarara — Stock fish... \$13.65

10 Lbs. mila za pranje (Laundry) \$4.50

40 Lbs. mila za pranje, Laundry \$15.75

37 Lbs. svinjske masti (Lard)..... \$12.50

30 Lbs. zelene kave (Gr. Coffee) \$26.90

50 Lbs. zelene kave — Coffee... \$44.50

25 Lbs. ječmena — Barley ..... \$ 6.00

Slanina sušena ..... \$ 0.75

25 Lbs. leče — Lentil ..... \$ 7.75

Olje oljčno, 5 litrov ..... \$ 9.45

Cikorija (Frank) 5 Lbs..... \$3.75

10 Lbs..... \$ 6.90

Čokolada, 5 Lbs. .... \$ 6.50

Kakao — Cocoa, 5 Lbs. .... \$ 5.50

Paket št. 20 ..... \$15.50

25 Lbs. Bela moka

10 Lbs. kave — Coffee

10 Lbs. sladkorja — sugar

10 Lbs. riža — rice

PIŠITE PO VELIKI CENIK!

Vaša pisma, čeke ali Money Order pošljite priporočeno na

USA EXPRESS CO.

Tel.: PLaza 7-6459 New York 19, N. Y., U.S.A.